

τὴν ἀγορὰ τοῦ σπιτίου, τὰ ὅσα τὸ εἶχαν στιμαρισμένο καὶ ἤβαλέν τα εἰς τὴν καντζιλαρία καὶ περάσοντας ἡμέρες τρεῖς, ἦλθεν ἡ (ἀγοράστρια) καὶ ἡμέτερησάν τη τὴν ἄνω ἀγορά . . . καὶ τὸ στρουμέντο τὸ ἀντίκρυς νὰ εἶναι νουλάδο καὶ τὸ σπῖτι νὰ εἶναι τοῦ ἄνωθεν Β . . .». Πρβλ. ὁμοίας πράξεις, αὐτόθι, ἀριθ. 8, 12, 25, ἰδίου ἔτους.

148

1663. Ἀκύρωσις ἀγοραπωλησίας ἀκινήτου ἐν Μυκόνῳ, λόγῳ τοῦ ὅτι τὸ ἀκίνητον «δὲν ἦτον ἀγορασμένο μὲ στιμαριστάδες, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ τόπου», ἐν 296, ἀριθ. 68.

149

1663. Διὰ συμβολαίου ἐν Μυκόνῳ, ὁ πατὴρ καταλείπει κληρονόμον τὴν θυγατέρα του ἐπὶ ὠρισμένου ἀκινήτου, ἐν 296, ἀριθ. 130. Πρβλ. αὐτόθι, ἀριθ. 202.

150

1663. Διὰ συμβολαίου ἐν Μυκόνῳ, «δύο ἀδέλφια . . . αἱ ὁποῖες, ἐπειδὴ καὶ νὰ μὴν τὰς εἴχασι ξεμοιρασμένας . . . καὶ τὴν σήμερον οἱ ἄνωθεν δύο συμβασιτικῶς ἐπροκαλέσασιν τὸν Π. καὶ Α. καὶ ἐδόσασιν πᾶσαν ἐξουσίαν διὰ νὰ πᾶσι νὰ τὰς ἐμοιράσουν, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ τόπου . . .», ἐν 296, ἀριθ. 139.

151

1663. Φιρμάνιον σ. Μωάμεθ Δ', ὑπὲρ τῶν ἀρχόντων Βλαχίας, ἐν 369, Γ' σ. 373–375.

152

1663. Τόμος τῶν τεσσάρων πατριαρχῶν, ἐν 70, Α' σ. 341–368.

«Τόμος ζητημάτων τινῶν ἀναγκαίων, ὧν αἱ λύσεις ἐγένοντο παρὰ τῶν . . . τεσσάρων πατριαρχῶν καὶ ἐξεδόθησαν δοκιμασθεῖσαι κατὰ τοὺς ὅρους καὶ κανόνας τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐν εἵδει ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως . . .». — Ἐρωτήματα 25. (Ἴσως ὁ Μ. Γεδεών, ἐκ λόγων σκοπιμότητος, ἐν Κπ ἐκδίδων τὸν τόμον τοῦτον, ἐτροποποίησε τὸ κείμενον· τοῦτο ὑποδηλοῖ ἢ ἐν σημειώσει του, ἐν σ. 368, φράσις : «ἐξοβελισθεισῶν φράσεων τινῶν, ὧν ἡ ἐκτύπωσις, μακρὰν τοῦ κέρδους ἐπενεργεῖν, ἴσως ἀποφέρει ζημίαν». Ἐκ τῶν ἐρωτήσεων τούτων νομικῶς ἐνδιαφέρουσαι εἶναι αἱ ὑπ' ἀριθ. α', β', γ', δ', ε', ιγ', κε'.

α' — Τί ἐστὶ βασιλεύς ;

β' — Ἄρα δεῖ ἀπλῶς πάντας καὶ μάλιστα τὸν κατὰ τόπον ἐπίσκοπον ἢ πατριάρχην ὑπεί-

κειν καὶ ὑποτάσσεσθαι τῷ ἡγεμονεύοντι βασιλεῖ κατὰ πάσας τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις καὶ κρίσεις, ὥστε ἓνα εἶναι τὸν κύριον καὶ ἡγεμόνα, ἢ οὐ ;

γ'— Εἰ ἐστὶ δίκαιον, ὥσπερ ἐπ'ἀνάγκης τὸν πατριάρχην διδόναι πίστιν πρὸς βασιλέα ἐγγράφως, οὕτω καὶ ζητεῖν παρ' αὐτοῦ ἐγγράφον ;

δ'— Εἰ δύναται ἐν ἐπαρχίᾳ τινὶ εὐρισκόμενός τις, αἰτεῖν παρὰ βασιλέως ἐξουσιάζειν ἐν ἐκείνῃ ;

ε'— Εἰ τὸ παρὰ βασιλέως διαταχθὲν νόμος ἐστί, καὶ ἔχει τὸ κῦρος ;

ιγ'— Εἰ ἐπίσκοπος ἢ πατριάρχης ἀκινδύνως γίνεται φροντιστὴς δημοσίων ὁφφικίων, ἐπὶ τῷ διοικεῖν πράγματα πολιτικά ;

κε'— Εἰ τυπτήσῃ τις δοῦλον ἐπισκόπου ἢ μητροπολίτου, ἢ ὕβρις ἄρα πρὸς τὸν δεσπότην ἀναφέρεται, καὶ εἰ δύναται μόνος κρίνειν τὴν ὕβριν καὶ μὴ τὸ πολιτικὸν κριτήριον ;

153

1663. Διάταξις πΚ Διονυσίου Γ', περὶ τετάρτου γάμου χήρας, τοῦ α' γάμου μὴ συνυπολογιζομένου, τελεσθέντος κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀνηβότητος αὐτῆς,
ἐν 70, Α' σ. 55–56.

154

1665. Διαθήκη «μηνὸς μαγίου τὴν ὕστερην», συνταχθεῖσα «εἰς τὸ κάστρον τῆς Ἀξίας», δηλ. τὴν Νάξον, ἐνώπιον νοταρίου καὶ μαρτύρων, ἀνέκδοτος,
ἐν ΕΒΕ Τμ. χφφ. Ξ 30–31.

«... ὅλα της τὰ παιδιά (ξέχως ἀπὸ τὴν κυρίαν Μπενετίνα τὴν θυγατέρα της) τὰ ἔχει πουργοταμένα καὶ ξεμοιρασμένα καὶ ἀπὸ χρόνους... πανδρεμένα... καὶ ἔχοντας ὅλα της τὰ ἄνωθεν προκοταμένα παιδιά τέλεια ἀποπληρωμένα εἰς ὅλα ὅπου τοὺς ἤταξεν, εὐρίσκεται αὐτὴ ἐξουσιάστρα καὶ οἰκοκερὰ εἰς ὅλα της τὰ ἐπίλοιπα ὑπάρχοντα, στάμπιλε καὶ μόμπιλε... διὰ τοῦτο θέλει καὶ ἀφήνει διὰ μέρος προύκας, κληρονομίας καὶ πᾶσα ἄλλης νόμιμης ζητήσεως πρὸς τὴν ἄνωθεν... θυγατέρα της τὰ κάτωθεν γεγραμμένα... Θέλει ἀκόμα καὶ γροικᾷ ἢ αὐτὴ... τεστατόρισσα, ὅτι τὰ σπήτια τὰ λεγόμενα... νὰ ᾖ τοῦ ἐγγόνου της τοῦ δὸν Φ... ἀγκαλὰ σταῖς ὁκτὼ τοῦ ἀπερασμένου μαρτίου νὰ φαίνεσθαι πῶς ἔκαμεν πούλησιν ἢ ἰδία... πρὸς τὴν νύμφην της... θέλει μὲ ὅλον ἐτοῦτο, ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὰ αὐτὰ σπήτια νὰ μὴν ἐπουλήθησαν καθὼς εἶναι ἢ τάξις, νὰ ἡμπορῇ... ὁ ἐγγονος καὶ κληρονόμος της, νὰ βάλῃ νὰ τ' ἀποκόψουν καὶ νὰ γυρέψῃ τὴν σωστὴν τιμὴν... τῶν αὐτῶν σπητιῶν... καὶ ἀνίσως καὶ δὲν ἤθελεν στέργεται ἢ... Ζαμπίτα νὰ τὰ πληρώσῃ στὴν ἀποκοπὴν των, νὰ ἡμπορῇ ὁ ἴδιος... νὰ δόνη τὰ ἄνωθεν ρεάλια 255 καὶ νὰ εἶναι τὰ σπήτια δικά του καὶ τῆς ἐξουσίας του, νὰ τὰ κάμῃ ὡς θέλει καὶ βούλεται...».

155

1665. Πώλησις σκλάβου τούρκου, ἐκ Θεσσαλονίκης, ὑπὸ Ἕλληνας πρὸς Ἕλληνα, ἐν Μυκόνῳ,
ἐν 296, σ. 293–294. (Τίμημα γρόσια 60. Διὰ νοταριακῆς πράξεως).

